

MARŽIĆ I PARTNERI - ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

Zagreb, Palmotićeve 50/II, Tel. 01/4814-322, Fax. 01/4816-624

Odvjetnik DARKO MARŽIĆ

(098/278-095)

mail: marzic@marzic-partneri.hr

Odvjetnik DORA RUŽIČIĆ DRAŽIĆ

(098/910-6060)

mail: dora.ruzicicdrazic@marzic-partneri.hr

07.08.2026.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: P-95/2021 (ranije P-2590/2017)

TUŽITELJ: **EDUARD MARŽIĆ iz Zagreba, Lašćinska cesta 92, OIB:**
96428032556, po punomoćnicima Saši Poldanu, odvjetniku u ZOU
Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin i Marko
Komorski, te Dori Ružičić Dražić, odvjetnici u MARŽIĆ I
PARTNERI - ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o., Zagreb, Palmotićeve 50

TUŽENIK: **KAMP ŠIMUNI d.o.o., Zagreb, Gornji Bukovac 116,**
OIB: 27537667581

ODGOVOR TUŽITELJA
NA ŽALBU KREŠIMIRA PLANINIĆA
Protiv rješenja od 16.06.2026.

Prilozi

I/ Tužitelj je u gore naznačenom predmetu zaprimio podnesak Krešimira Planinića kojim isti izjavljuje žalbu protiv rješenja Naslovnog suda od 16.06.2026., a kojoj je žalbom sud odbacio njegovu žalbu kao nedopuštenu.

Tužitelj se protivi žalbi Krešimira Planinića u cijelosti.
Rješenje protiv rješenja Naslovnog suda od 16.06.2026. je pravilno i na zakonu osnovano.

II/ Prije svega, tužitelj u cijelosti ostaje kod svih navoda iz svoje žalbe od 10. veljače 2026., kojom je pobijao rješenje o dopuštanju miješanja Krešimira Planinića u ovaj postupak, a osobito kod razloga kojima je istaknuto da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 206. ZPP-a za njegovo sudjelovanje u svojstvu umješača, da njegov navodni interes predstavlja isključivo osobni, reputacijski i eventualni disciplinski interes, koji nije pravni interes u smislu Zakona o parničnom postupku, kao i da njegove procesne radnje nisu u skladu s procesnim radnjama tuženika kojem se nastoji pridružiti.

No neovisno o tome što je prvostupanjski sud prihvatio miješanje Krešimira Planinića u postupku, sud je pravilno utvrdio da žalba, koju je K. Planinić izjavio protiv presude, predstavlja procesnu radnju protivnu procesnim radnjama tuženika te ju je stoga pravilno odbacio kao nedopuštenu.

Žalitelj pritom potpuno promašeno i tendenciozno pokušava relativizirati pitanje jesu li njegove procesne radnje bile povoljne za stranku na čiju se stranu uporno nastoji miješati, odnosno jesu li bile u suprotnosti s procesnim radnjama tuženika.

Takvo tumačenje proizlazi isključivo iz njegova osobnog interesa da osporava presudu, a za koju on sam tvrdi da može biti relevantna za njegov vlastiti položaj. U prilog svojim neosnovanim i promašenim tvrdanjima, žalitelj kao odlučne ističe baš one procesne radnje koje je on sam poduzimao dok je bio punomoćnik tuženika. Istodobno potpuno zanemaruje sve kasnije procesne radnje koje je tuženik samostalno poduzeo nakon opoziva njegove punomoći. Na taj način žalitelj vlastitu strategiju pokušava nedopušteno i neosnovano prikazati kao izraz volje tuženika. Krešimir Planinić, dakle, sebi prisvaja pravo određivati što jest, a što nije u interesu tuženika, iako mu takva ovlast ne pripada niti kao bivšem punomoćniku, a niti u njegovim nastojanjima miješanja u parnicu koja je među strankama i pravomoćna.

Time žalitelj nastoji zadržati utjecaj na ovaj parnični postupak i nakon prestanka punomoći, iako je isključivo stranka ovlaštena određivati svoju procesnu strategiju i poduzimati procesne radnje u skladu sa svojim interesima.

III/ Radnja Krešimira Planinića je protivna radnjama samog tuženika na čiju se stranu on nastoji miješati nakon presuđenja, sve obzirom tuženik nije podnio žalbu protiv presude pa je izjavljivanje žalbe radnja protivna radnjama tuženika.

Na temelju odredbe čl. 208. st. 4. ZPP-a parnične radnje umješača imaju za stranku kojoj se umješač pridružio učinak samo ako nisu u suprotnosti s radnjama te stranke. Umješač koji nije samostalna stranka u parnici nema pravnog interesa za izjavljivanje žalbe ukoliko je stranka kojoj se umješač pridružio nije podnio žalbu.

Navedeno potvrđuje i mnogobrojna sudska praksa, pa tako i odluka VTS RH PŽ-3486/2023-2 od 23. listopada 2023. (prilaže se).

IV/ Žalba K. Planinića, kao umješača na strani tuženika, u bitnome počiva na pogrešnoj pretpostavci da je pobijano rješenje utemeljeno isključivo na činjenici da je tuženik priznao tužbeni zahtjev, pa potom opširno obrazlaže zbog čega smatra da priznanje tužbenog zahtjeva u ovom postupku nije moglo proizvesti pravne učinke.

Naime, pitanje učinaka priznanja tužbenog zahtjeva čak niti nije samo po sebi odlučno za ocjenu jesu li procesne radnje umješača bile u suprotnosti s procesnim radnjama tuženika u smislu članka 208. stavka 4. ZPP-a.

Procesno držanje tuženika nije bilo izraženo samo priznanjem tužbenog zahtjeva. U postupku je proveden dokaz vještačenjem po nalogu suda, na nalaz i mišljenje vještaka nije bilo primjedbi, među strankama nije bilo spornih odlučnih činjenica, a tuženik nije izjavio žalbu protiv donesene presude. Iz cjelokupnog procesnog držanja tuženika nedvojbeno proizlazi da njegova procesna volja nije bila osporavati donesenu presudu niti nastaviti spor u žalbenom postupku.

Slijedom navedenog, čak i kada bi se hipotetski i zanemarilo priznanje tužbenog zahtjeva, ostaju sve ostale procesne radnje tuženika koje su objektivno i nedvojbeno u izravnoj suprotnosti s procesnim radnjama koje poduzima umješač Krešimir Planinić.

Stoga je jasno kako žalitelj promašeno i neosnovano žalbu usmjerava na pitanje pravnih učinaka priznanja tužbenog zahtjeva. Presuda nije donesena (samo) zbog priznanja tužbenog zahtjeva, nego na temelju provedenog postupka, uključivo i provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja.

Neovisno o samom priznanju tužbenog zahtjeva potpuno jasno da je žalba umješača u izravnoj suprotnosti s procesnim držanjem tuženika u smislu čl. 208. st. 4. ZPP.

V/ Neovisno o navedenom, žalitelj pogrešno smatra da okolnost što prvostupanjski sud nije donio presudu isključivo na temelju priznanja tužbenog zahtjeva odnosno presudu na temelju priznanja znači da priznanje nema nikakav značaj za ocjenu procesnog držanja tuženika. Takvo shvaćanje nema uporišta ni u pobijanom rješenju niti u odredbama Zakona o parničnom postupku.

Naime, pitanje na koji je način sud odlučio o osnovanosti tužbenog zahtjeva nije isto što i pitanje koje procesne radnje je tijekom postupka poduzimao tuženik. Žalitelj ta dva pitanja pogrešno i tendenciozno poistovjećuje manipulirajući činjenicama za koje smatra da bi mu išle u korist. Činjenica da je sud o tužbenom zahtjevu odlučio nakon provedenog dokaznog postupka ne znači da se procesne radnje koje je tuženik prethodno poduzeo mogu zanemariti prilikom ocjene jesu li radnje umješača bile u suprotnosti s procesnim radnjama stranke u smislu čl. 208. st. 4. ZPP-a.

Naprotiv, iz cjelokupnog tijeka postupka proizlazi da je tuženik, nesporno nakon opoziva punomoći žalitelju, kroz daljnji tijek postupka jasno i izričito poduzimao procesne radnje kroz razne procesne stadije. Sud nije donio presudu na temelju priznanja tužbenog zahtjeva, već je proveo cjelovit dokazni postupak, izveo relevantne dokaze te na temelju njihove ocjene utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan. Tuženik nije osporavao daljnji tijek postupka, nije imao primjedbi na provedene dokaze niti je protiv donesene presude izjavio žalbu. Takvo procesno držanje je kontinuirano i nedvosmisleno te predstavlja jedino mjerodavno polazište za ocjenu jesu li procesne radnje umješača bile u suprotnosti s procesnim radnjama tuženika u smislu čl. 208. st. 4. ZPP-a.

Žalitelj sada pokušava izričite radnje tuženika zanemariti i prikazati ih suprotnima interesima tuženika. Pritom iz cjelokupnog tijeka postupka selektivno izdvaja pojedine činjenice koje smatra korisnima za vlastitu argumentaciju, dok prešućuje i ignorira kasnije izričite procesne radnje tuženika koje nedvojbeno potvrđuju da žalba Krešimira Planinića nije bila podnesena u interesu tuženika, već isključivo radi ostvarenja vlastitih reputacijskih i inih interesa Krešimira Planinića, koji su sve osim pravi interes, a nedvojbeno su protivni interesima tuženika na čiju se stranu nastoji miješati.

VI/ Slijedom svega navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu RH, odbiti žalbu Krešimira Planinića izjavljenu protiv rješenja od 16.06.2026.

Tužitelj, po: